

نگاه متداوم به ساعت^۱

برگردان به فارسی مسعود اندیشمند

منبع هفته نامه‌ی ایکونومیست

برخی از نیروهای امریکایی در افغانستان باقی خواهند ماند، اما نه برای مدت طولانی.

در نگاه اول این یک خبر خوبی برای افغان‌هایی که به طور فزاینده در مورد اینکه چه اتفاقی پس از پایان ماموریت نیروهای بین‌المللی به رهبری آمریکا در دسمبر سال جاری خواهد افتاد نگران ند. در بیست و هفتم ماه می، پس از چند روز از سفر غیرمنتظره اش به فرودگاه بگرام، رئیس جمهور امریکا بارک اوباما پس از انتظار طولانی در مورد تعداد نیروهای امریکایی که بخاطر آموزش و همکاری با نیروهای امنیتی افغانستان و بخاطر انجام عملیات ضد تروریستی در برابر "بقایای القاعده" در افغانستان باقی خواهند ماند اعلام نمود.

آقای اوباما گفت که تعداد نیروی باقی مانده از ۳۳۰۰۰ در حال حاضر و از ۱۰۰۰۰۰ در سال ۲۰۱۱ به ۹۸۰۰ کاهش خواهد یافت. این رقم نزدیک به آنچه است که توسط جنرال جوزف ڈنفورد، فرمانده ارشد امریکا در افغانستان پیشنهاد شده بود. و خیلی بالاتر است از آنچه موسوم به "گزینه صفر" که مورد پسند برخی از دستیاران کاخ سفید گردیده بود. به تعداد دو تا سه هزار نیرو احتمالاً توسط هم پیمانان ناتو، عمدتاً آلمان و ایتالیا فراهم خواهد شد.

انگیزه زمان اعلام مشخص نمودن تعداد نیروهای امریکایی در افغانستان توسط اوباما قسماً بخاطر دور دوم انتخابات ریاست جمهوری افغانستان است که به تاریخ ۱۴ جون سال جاری برگزار میشود. حامد کرزی، رئیس جمهور در حالی ترک دفتر با امتناع از امضای پیمان امنیتی دو جانبه، موجب نا امیدی و یاس برنامه ریزان نظامی امریکا و بسیاری از افغانهای شد که امضای پیمان را مستلزم مبنای قانونی برای حضور و بقای سربازان امریکایی در خاک افغانستان تلقی می‌کردند. با این حال، هر دو نامزد باقیمانده به دنبال وی، عبدالله عبدالله،

کاندید مورد پسند، و اشرف غنی، و عده داده اند تا در اسرع وقت این توافقنامه را امضا کنند. هردو کاندید درک میکنند که بدون ادامه کمک های امریکا با حمایت هوایی، تدارکات، ارتباطات و اطلاعات، نیروهای افغان که تعداد شان به ۳۸۰۰۰ نفر میرسد، دچار رنج و تضعیف روحیه جنگی و دچار تلفات در مبارزه علیه شورشیان طالب که نشانی از ضعف شان مشاهده نمیشود، خواهند شد.

اما آقای اوباما همچنان آنچه در داخل (امریکا) میگذرد را هم زیر نظر دارد. با وجود اصرار جنرال هایش که از اوباما خواستند تا بنا به معیار ها "بر اساس شرایط" در مورد مدت زمان بودن نیروهای باقیمانده امریکا که در افغانستان مستقر میشوند باید تصمیم گیری صورت گیرد؛ اما آقای اوباما یک جدول زمان دقیق که بر اساس هر آنچه به چرخه سیاست امریکا دور میزند و نه بر اساس واقعیتها در منطقه صدق میکند، اعلام نمود. نیمی از سربازان باقیمانده امریکایی تا پایان سال ۲۰۱۵؛ و تا پایان سال ۲۰۱۶، هنگامیکه اوباما آمادگی ترک دفتر را میگیرد، تقریباً همه سربازان باقی مانده افغانستان را ترک خواهند گفت. یک دسته کوچک سربازان در جهت حفاظت از سفارت امریکا و برای مشاوری نظامی خواهند ماند. به نظر میرسد آقای اوباما تصمیم گرفته است، قسمیکه خودش درین هفته گفت "دور دادن ورق" در مورد افغانستان برای میراث سیاسی وی مهمتر است از انجام حداقل آنچه ممکن در مورد نیاز برای جلوگیری از شکست یک ماموریت طولانی و پرهزینه.

جان مک‌کین و لیندنزی گراهم، دو سناتور همیشه جنگ طلبی جمهوری خواه بی درنگ ازین پلان اوباما انتقاد نمودند و "تعین تاریخ خود سرانه اوباما" (برای خروج نیروهای امریکایی از افغانستان) را یک "اشتباه تاریخی و پیروزی سیاست بر سر استراتژی" که شبیه آن به یک نتیجه فاجعه آمیز در خروج زود هنگام نیروهای نظامی امریکا از عراق شد، دانستند. اما حتی متحdan رئیس جمهور، از جمله میشل فلورنسی، رئیس ارشد سابق سیاست پنtagon که اکنون ریاست مرکز امنیت امریکایی، یک مرکز فکری تحلیل و تجزیه را به عهده دارد، در مورد سرعت و انعطاف ناپذیری جدول زمانی

(خروج نیروهای امریکایی از افغانستان) ابراز نگرانی کرده اند. دیوید سیدنی، معاون اخیر دستیار وزیر دفاع امریکا در امور پاکستان و افغانستان، شرح داده است که این تصمیم اوباما با یک دست، دادن و با دست دیگر، پس گرفتن است. با توجه به واکنش افسران ارتش افغانستان (در مورد تصمیم اوباما)، گزارشها نشان میدهد که آنها بطور نامید کننده بدین هستند. آنها میدانند که شکاف بزرگ در توانایی هایشان، بخصوص کمبود مزمن نیروی هوایی در زمان معین شده، نمیتواند از چنین مشکلات بکاهد. آقای اوباما درین هفته وعده داده است که او جنگ (در افغانستان) را "با ختم مسئولانه" به ارمغان خواهد آورد. اما بسیاری از افغانها درین مورد دید متفاوت دارند.

<http://www.economist.com/news/asia/21603061-some-american-forces-will-stay-afghanistan-not-long-clock-watching>

از ماه مه ۳۱ تا ۶ جون ۲۰۱۴
